

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. února 2018 Wenger SA proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 23. ledna 2018 ve věci T-869/16, Wenger v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Wenger SA (zástupkyně: A. Sulovsky, advokátka)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Swissgear Sàrl

Usnesením ze dne 5. července 2018 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl, že o projednávaném kasačním opravném prostředku již není třeba rozhodovat.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 24. dubna 2018 – KrakVet Marek Batko sp. k. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-276/18)

(2018/C 311/03)

*Jednací jazyk: maďarština***Předkládající soud**

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KrakVet Marek Batko sp. k.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat cíle směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (směrnice o DPH), zejména požadavky zabránit sporům o příslušnost mezi členskými státy a dvojímu zdanění, uvedené v bodech 17 a 62 odůvodnění, a nařízení (EU) č. 904/2010⁽²⁾, zejména body 5, 7 a 8 odůvodnění a články 28 až 30, v tom smyslu, že brání praxi daňového orgánu členského státu, jehož kvalifikace plnění se liší jak od právního výkladu téhož plnění a týchž skutečností ze strany daňového orgánu jiného členského státu, tak od závazné informace vydané tímto orgánem na základě tohoto výkladu, jakož i od potvrzujícího závěru, ke kterému tento orgán dospěje na základě provedené daňové kontroly, což vede ke dvojímu zdanění osoby povinné k dani?

- 2) Pokud z odpovědi na první otázku plyne, že taková praxe není v rozporu s právem Společenství, může daňový orgán členského státu, s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a unijní právo, jednostranně stanovit daňovou povinnost, aniž zohlední, že daňový orgán jiného členského státu již opakovaně, nejprve na žádost osoby povinné k dani a poté ve svých rozhodnutích na základě kontroly, potvrdil, že jednání této osoby povinné k dani je v souladu s právem?

Nebo musí daňové orgány obou členských států v zájmu zásady daňové neutrality a zamezení dvojímu zdanění spolupracovat a dosáhnout dohody, aby osoba povinná k dani musela zaplatit [DPH] pouze v jedné z těchto zemí?

- 3) Pokud z odpovědi na druhou otázku plyne, že daňový orgán členského státu může změnit daňovou kvalifikaci jednostranně, musí být ustanovení [směrnice o DPH] vykládána v tom smyslu, že daňový orgán druhého členského státu je povinna vrátit osobě povinné zaplatit DPH daň stanovenou tímto orgánem v závazné informaci a odvedenou v souvislosti s obdobím ukončeným kontrolou, aby tak bylo zajištěno jak zamezení dvojího zdanění, tak dodržení zásady daňové neutrality?

- 4) Jak je třeba vykládat výraz obsažený v první větě odstavce 1 článku 33 směrnice o DPH, podle něž je přeprava provedena „dodavatelem nebo na jeho účet“? Zahrnuje tento pojem případ, kdy osoba povinná k dani nabízí jako prodávající na internetu možnost, že kupující uzavře smlouvu s logistickou společností, se kterou prodávající spolupracuje u jiných plnění než prodeje, pokud si kupující může svobodně zvolit rovněž jiného než navrhovaného dopravce a smlouvu o dopravě uzavírá kupující a dopravce bez účasti prodávajícího?

Je pro účely výkladu – zejména s ohledem na zásadu právní jistoty – relevantní, že do roku 2021 musí členské státy změnit právní úpravu, kterou se provádí zmíněné ustanovení [směrnice o DPH] tak, aby se čl. 33 odst. 1 uvedené směrnice vztahoval rovněž na nepřímou spolupráci při výběru dopravce?

- 5) Je třeba unijní právo, konkrétně [směrnici o DPH] vykládat v tom smyslu, že dále uvedené skutečnosti jsou, společně nebo samostatně, relevantní při posouzení, zda osoba povinná k dani s cílem vyhnout se článku 33 [směrnice o DPH] a zneužít tak právo vytvořila mezi nezávislými společnostmi, které uskutečňují předání, odeslání nebo dopravu zboží, takové právní vztahy, které využívají okolnosti, že v jiném státě je sazba DPH nižší:

5.1) logistický podnik, který zajišťuje dopravu, je spojen s osobou povinnou k dani a poskytuje jí jiné služby, nesouvisející s dopravou,

- 5.2) zároveň může zákazník kdykoliv nevyužít možnosti, kterou mu nabízí osoba povinná k dani, tj. pověřit dopravou logistický podnik, se kterým má smluvní vztah, a může svěřit dopravu jinému dopravci nebo si zboží osobně vyzvednout?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 16. května 2018 – Tesco-Global Áruházak Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-323/18)

(2018/C 311/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Je skutečnost, že osoby povinné k dani v zahraničním vlastnictví, které se zabývají maloobchodním prodejem a prostřednictvím jedné obchodní společnosti provozují více prodejen, musí ve skutečnosti platit zvláštní daň odpovídající nejvyššímu pásmu výrazně progresivní daňové sazby, zatímco osoby povinné k dani v tuzemském vlastnictví, které fungují na základě franšizového systému pod jednotnou značkou – prostřednictvím prodejen, které jsou zpravidla nezávislé obchodní společnosti – spadají do pásma osvobozeného od daně nebo do některého z následujících pásem s nižší daňovou sazbou, takže poměr mezi daní zaplacenou společnostmi v zahraničním vlastnictví a celkovými daňovými příjmy ze zvláštní daně je výrazně vyšší než v případě osob povinných k dani v tuzemském vlastnictví, slučitelná s ustanoveními Smlouvy o FEU upravujícími zásadu zákazu diskriminace (články 18 a 26 SFEU), zásadu svobody usazování (článek 49 SFEU), zásadu rovného zacházení (článek 54 SFEU), rovnosti, pokud jde o kapitálovou účast ve společnostech ve smyslu článku 54 SFEU (článek 55 SFEU), zásadu volného pohybu služeb (článek 56 SFEU), zásadu volného pohybu kapitálu (články 63 a 65 SFEU) a zásadu rovnosti zdanění podniků (článek 110 SFEU)?
- 2) Je s ustanoveními Smlouvy o FEU, která upravují zákaz státních podpor (čl. 107 odst. 1 SFEU), slučitelná skutečnost, že osoby povinné k dani, které se zabývají maloobchodním prodejem a prostřednictvím jedné obchodní společnosti provozují více prodejen, musí ve skutečnosti platit zvláštní daň odpovídající nejvyššímu pásmu výrazně progresivní daňové sazby, zatímco osoby povinné k dani v tuzemském vlastnictví, které jsou jejich přímými konkurenty a které fungují na základě franšizového systému pod jednotnou značkou – prostřednictvím prodejen, které jsou zpravidla nezávislé obchodní společnosti – spadají do pásma osvobozeného od daně nebo do některého z následujících pásem s nižší daňovou sazbou, takže poměr mezi daní zaplacenou společnostmi v zahraničním vlastnictví a celkovými daňovými příjmy ze zvláštní daně je výrazně vyšší než v případě osob povinných k dani v tuzemském vlastnictví?